

MASTER NEGATIVE NUMBER

6049.16

Microfilmed 2009

Roja Muthiah Research Library, Chennai

from the collection of

Roja Muthiah Research Library, Chennai

as part of the

EAP183:

Preserving early print literature on the history of Tamilnadu

Funded by the

Endangered Archives Programme

The British Library, London

Reproductions may not be made without permission from

Roja Muthiah Research Library, India
or The British Library, United Kingdom

COPYRIGHT STATEMENT

The copyright laws of the United Kingdom (Copyright, Designs and Patents Act 1988) and of India (Copyright Act of 1957) concerns the making of photocopies or other reproductions of copyrighted material including foreign works under certain conditions. In addition, the United Kingdom extends protection to foreign works by means of various international conventions, bilateral agreements, and proclamations.

Under certain conditions specified in the laws, libraries and archives are authorized to furnish a photocopy or other reproduction. One of these specified conditions is that the photocopy or other reproduction is not to be “used for any purpose other than private study, scholarship, or research.” If a user makes a request for, or later uses, a photocopy or reproduction for purposes in excess of “fair use,” that user may be liable for copyright infringement.

These institutions reserve the right to refuse to accept a copy order if, in their judgment, fulfillment of the order would involve violation of the copyright laws of the United Kingdom or India.

கருணாநிதி, கலைஞர் மு.
தலைமை உரை
Madras, 1950

Record no. 2949

*Karuṇāṇiti, Kalaiñar Mu.
Talaimai urai
Madras, 1950*

Record no. 2949

ரோஜா முத்தையா ஆராய்ச்சி நூலகம்
ROJA MUTHIAH RESEARCH LIBRARY
3rd Cross Road, Central Polytechnic Campus
Taramani, Chennai 600 113, Tamilnadu, INDIA

Bibliographic Record Target

கருணாநிதி, கலைஞர் மு., 1924-
தலைமை உரை. -- Madras : S. S. B. Press, 1950.
16 p. ; 18 cm.
Record no. 2949

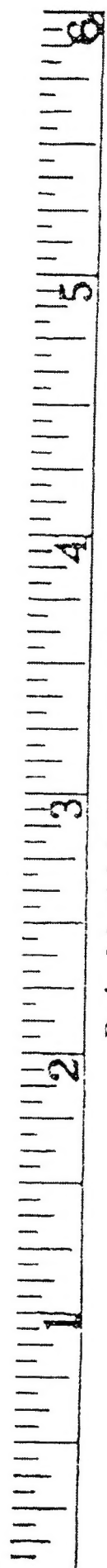
Karuṇāṇiti, Kalaiñar Mu., 1924-
Talaïmai urai. -- Madras : S. S. B. Press, 1950.
16 p. ; 18 cm.
Record no. 2949

35 mm microfilm

Image placement: IA (IIA) IB IIB

Date filming began: 15 July, 2009

SOME PAGES IN THE
ORIGINAL CONTAIN
FLAWS AND OTHER
DEFECTS WHICH
APPEAR ON THE FILM

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113,

தலைமை உரை

மு.கருணாநிதி

நெல்லை மாவட்ட தி.மு.க முதல் மாநாடு
கோவில்பட்டி
26.27-8-1950..

Best copy available

SARO NEWS & BOOK STALL
BUS STAND
PUDUKKOTTAI. S.I.

எங்கள் உரை

தோழர் மு. கருணாநிதி கோவில்
பட்டி மாநாட்டிலே, தலைமை தாங்கு
கிறார் என்று கேள்விப்பட்டோம்.
தலைமை உரையைப் புத்தக வடிவில்
உருவாக்க விரும்பிக் கேட்டோம்.
அனுமதி தந்தார். அதன் விளைவே
இந் நூல் முடிந்தவரை, குறைந்த
விலையில், நல்ல முறையில், இதனை
நாட்டுக்கு அளிக்கின்றோம். நன்றி
நண்பர் கருணாநிதிக்கு! வணக்கம்.

பன்னையாள்

LIBRARY SERVICE INDIA
KOTTAIYUR-623106.
TAMILNADU. INDIA.

ROJA MUTHIAH
47, HOSPITAL STREET
KOTTAIYUR-623 106
P. M. DIST - TAMIL NADU
INDIA

விலை ரூ. 0-2-0

தலைமை உரை

தோழர்களே! தோழியர்களே!

நெல்லை மாவட்டத்தின் மாநாட்டிலே தலைமை தாங்கும் பெரும் பொறுப்பை எனக்களித்த மாவட்டக் கழகத்தினருக்கு என் நன்றி.

கோவில் பட்டியில் கூடும் இம் மாநாட்டில் நான் தலைமை வகிப்பதில் குறிப்பிடத் தக்க அம்சமொன்று உள்ளது. சென்ற ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துவக்க விழாவில் கோவில்பட்டியில் நானேதான் கலந்து கொண்டேன். இப்போது அதே நகரில் மாநாட்டிலும் கலந்து கொள்கிறேன் என்பதை நினைக்கும்போது மட்டிலா மீகிழச்சி கொள்கிறேன். 'மாநாட்டுக்கு நீங்கள் தலைமை வகிக்கவேண்டும், கருணாநிதி!' என்று மாவட்டக் கழகத்தினர் அன்புக் கட்டளை பிறப்பித்தபோதும், தோழர் வள்ளிமுத்து புன்னகை வழியக் கூறிய போதும் ஆயிரம் ஆச்சரியக் குறிகள் என் உள்ளத்திலே நடனமாட ஆரம்பித்தன. அவைகளோடு கேள்விக் குறிகளும் சேர்ந்து கொண்டன. என் இதயமே ஒரு அதிசய நாடக சாலையாகி விட்டது!

பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை; தோழர்களே—புதுச்சேரியிலே என்னை அடித்து நடுத்தெருவில் வீசி

விட்டுப் போய்விட்டார்கள் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அப்போது—அந்த ஆண்டு—அல்லது இரண்டு ஆண்டுகள் கழிந்து—நடந்த மாநாடு எதிலும் என்னைத் தலைமை வகிக்க யாரும் கூப்பிடவில்லை. இப்போது திடீரென்று இந்தப் புதுமை எப்படி விளைந்தது என்று கருதினேன்—சிந்தித்தேன்—“புதுமை அழைத்ததில் இல்லையப்பா—இயக்கத்திலேயே ஏற்பட்டு விட்டது இந்தப் புதுமை” என்று அழுத்தமான பதில் கிடைத்தது. தலைவர் — மாநாடு—மலை—மரியாதை—இவைகளுக்காக ஏங்கிக் கிடந்து—கவலைப்பட்டு—கண்ணீர் விட்டு இப்போது பதவியும் பாராட்டும் கிடைத்துவிட்டது என்று எக்காளம் முழங்கிடும் சுயநலப் பதவி வேட்டைக்கும் பலல்ல நான் சார்ந்திருக்கும் இயக்கம்.

என் போன்றவர்களுக்கு இந்த சிறப்பு வழங்கப் படுவதின் நோக்கம் இயக்கம் இளைஞர்களின் சொத்து—உழைப்பாளிகள் அமைத்த மாளிகை—அதில் உல்லாச புரியினர் வாழ முடியாது என்பதை நாட்டுக்கும்—நாட்டிலே நம்மைப்பற்றி நச்சுக் கருத்துக்களை நடமாட விடுபவர்களுக்கும். எடுத்துக் காட்டத்தான் என்பது என் எண்ணம்.

தலைமை வகிப்பது என்பது கட்சியிலே ஒரு நட்சத்திரத்தை உண்டாக்குவது என்பதல்ல' அப்படி தலைமை வகிப்பவர்கள் கருதினாலும்—அல்லது தலைமை வகிப்பவரைப்பற்றிக் கருதினாலும்—கட்சிக்கும் கட்சித் தொண்டுகளும் அற்ப ஆயுள்தான் என்று முடிவு கட்டிக்கொள்ள வேண்டும். வரப்போகும் போராட்டங்களிலே இதுவரை முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக நடைபெற்ற

மாவட்ட மாநாடுகளின் தலைவர்கள் வரிசைக் கிரமமாக கனத்திலே நிறுத்தப்பட்டவேண்டும். அந்தந்த மாவட்ட மாநாட்டு தலைவர்களின் சார்பாக நான் மத்யக் கழகத்தை கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் 'எங்களை எதிர்காலப்போராட்டத்தின் துணைத் தளபதிகளாக்குங்கள்' என்பதுதான்! மாபிளே லேவல் தாங்கி மரணத்தை அணைப்போமே தவிர மாற்றாட்டம் சரண்புக மாட்டோம். மாணிக்கக் கொள்கைகளை எதிரிகட்குக் காணிக்கை யாக்கமாட்டோம். இந்த உறுதியோடுதான் இன்றைய மாநாட்டுக்குத் தலைமை வகிக்கிறேன்.

தென்னிந்திய நல உரிமைச் சங்கமாக ஜஸ்டிஸ் கட்சி யாக—திராவிடர் கழகமாக—திராவிட முன்னேற்றக் கழகமாக நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம். ஒவ்வொரு மாறுதலின்போதும் ஒவ்வொரு புதுமை ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. சுயமரியாதைக் கொள்கைகளைத் தேயவிடாமல் சுயநலத்திற்காக இயக்கத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாமல் தொண்டிபுரிந்த சுத்த வீரர்கள்தான் இன்று அணிவகுத்து நிற்கிறோம். ஆனால் இன்றைய மாறுதல்—அதாவது சென்ற ஆண்டு நமது இயக்கத்தில் ஏற்பட்ட மாறுதல் நாமாகத் தேடிக்கொண்டதல்ல. நமக்குத் தலைவராயிருந்த பெரியர் கட்டாயப்படுத்தித் திணித்தது.

செப்டம்பர் 17!... நாம் மறக்க முடியாத நாள் பெரியார் பிறந்தநாள். பெரியார் பிறந்த நாளும்—நாம் அவரை விட்டுப்பிரிந்த நாளும் அதுதான்! சிந்திய கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டு மீண்டும் செயலில் இறங்கப் புறப்பட்ட நாள். சிங்காரச் சென்னையிலே—புழுங்கிப்போன நமக்குப். புதுவாழ்வு சித்தரித்த நாள்

அந்த நாள் திராவிடன் உள்ளவும் கொண்டாடப்பட்ட வேண்டிய அருமை மிகுநாள். அந்நாள் தோன்றி ஒரு ஆண்டு நிறையப்போகிறது. இந்த ஒரு ஆண்டில் 'நாம் போட்ட திட்டங்கள் எத்தனை—நாம் புரிந்த செயல்கள் எத்தனை—நாம் அடைந்த வெற்றிகள் எத்தனை—நாம் செய்யாமல் விட்டுவிட்டக் காரியங்கள் எத்தனை—என்பதை நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும்.

பிரச்சாரக் குழு அமைத்தோம். சட்ட திட்டக் குழு அமைத்தோம். செயற் குழு அமைத்தோம் அமைப்புக் குழு அமைத்தோம் பொதுக்குழு அமைத்தோம். இந்த அமைப்புகள் எப்படி யெப்படி வேலை செய்திருக்கின்றன என்பதை வரப்போகும் மாகாண மாநாட்டிலே நினைக்கத்தான் போகிறோம். நினைப்பின் விளைவு நிம்மதியாக இருக்காது. ஏனெனில் நாம் செய்யாமல் விட்ட பணிகள் ஏராளம்.

குறை சொல்லப் போகிறேன் என்று யாரும் கருத வேண்டாம். இயக்கம் குழந்தை யென்பதும்—அதன் குரல் வளையைப் பிடித்துக் கொல்ல குள்ள நரிகள் சமயம் பார்த்திருப்பது யாரும் அறியாததல்ல. குழந்தை—ஒரண்டுக் குழந்தை—பேசிப் பாடவேண்டாம். ஆடியோடவேண்டாம். பாலாவது சாப்பிட்டு உடைப் பலமாக்கிக் கொள்ள வேண்டாமா என்பதுதான் கவலை. 'குழந்தைக்குப் பாலுண்ண ஆசைதான்—கொடுப்பவர்கள் எங்கே?' என்று ஒரு குரல் கிளம்பலாம். அந்தத் தாய் வேலையைச் செய்ய வேண்டியவர்கள் இயக்கத்தின் தலைமை மன்றத்தில் இருப்பவர்கள் மட்டுமல்ல—இயக்கத்தின் தொண்டர்களுங் கூடத்தான். இயக்கத்திற்கோர் கட்டிடம் தேவையென்று அறிவித்து அதற்காகப் பத்தாயிர

ரூபாய் நிதி தேவையென்று அறிக்கை புறப்பட்டது பத்தாயிரம் சேரவில்லை.

“நாட்டைப் பார்த்து நாம் கேட்டால் ‘எப்படி உங்களை நம்பிக் கொடுப்பது?’ என்ற கேள்வியுங்கிள்ம்பலாம். ‘நாம் தூய்மையானவர்கள்—துரோகிகள் அல்ல—நீங்கள் தரும் பணத்திற்குப் பாதுகாப்பு உண்டு—அதை பயன்படுத்த ஒரு குழு உண்டு’ என்றெல்லாம் கூறி நம்மீது நியாயமாக ஏற்பட வேண்டிய நல்லெண்ணத்தை மக்களிடமிருந்து பெற இவ்வளவு காலம் ஆகிவிட்டது. இந்தக் காலமும் போதாமலிருக்கிறது. ஆனால் இவ்வளவு நீண்ட காலம் தேவையில்லாதது. குறுகிய காலத்திலேயே நாம் அதைச் செய்து கொள்ளத் தவறிவிட்டோம். மாவட்டக் கழகங்கள் முயற்சித்திருந்தால்—கிளைக் கழகங்கள் கிளம்பியிருந்தால்—ஐந்நூறு கழகங்களும் ஐந்தே நாட்களில் ஐம்பதினாயிரம் ரூபாய்கூட அளித்திருக்க முடியும்.

பார்த்தீர்களா.... பணம் வசூலாகவில்லை இது களுக்கு!” என்று பண வசூலில் பழக்கப்பட்ட பரம்பரையினர் பல இடங்களில் பரிசுசிக்கிறார்கள். அவர்கட்கு நாம் தரும் பதில்—பணத்தைக் கொண்டு பலத்தைக் கணக்குபோடும் பாமர மதி உங்களுக்கு வேண்டாம். ஐந்நூறு கழகத்தினரும் சற்று நினைத்தாலே போதும் சென்னையிலே—திராவிடத்தின் தலைநகரிலே—இயக்கத்தின் மாளிகை எழுந்துவிடும், என்பதாகத்தானிருக்க வேண்டும்.

ஒரே ஆண்டில் ஐந்நூறு கிளைகளை நிறுவியிருக்கிறோம். எந்த இயக்கமும் செய்து காட்ட முடியாத

அரும்பெரும் செயல்! ஐந்நூறு கிளைகள். ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட பிரச்சாரக் காளையர்கள். அன்றாடம் கூட்டங்கள். மாவட்டந்தோறும் மாநாடுகள். இது தித்திப்பன செய்திதான். ஆனால் பூரண திருப்தியளிக்கக் கூடியதல்ல.

பல ஆண்டுகளாக இதைத்தான் செய்து பழக்கப் பட்டிருக்கிறோம். மேடைகள் அமைப்பதும்—பேச்சாளர்களை அழைத்து மேகமண்டலமதிரப் பேச்சுச் செய்துவதும்—அதன் விளைவாகப் பெரும் பகுதியினரை நம்மவராக்குவதும் தேவையற்ற வேலையென்று கூறவில்லை. நம் கொள்கையை சீதமாக்கிக் கொண்டவர்கள்—நம் பாதையில் நடந்துவரத் துணிந்தவர்கள்—நாலா பக்கங்களிலும் சிதறிக் கிடக்கிறார்கள். அவர்களை இணைக்க முடியவில்லை. இணைக்கும் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப் படவில்லை.

ஐந்நூறு கிளைகள். அந்தக் கிளைகளுக்கும் மத்ய கழகத்திற்கும் தொடர்பு அறுந்துதான் போயிருக்கிறது. ஒரு திட்டம் நிறைவேற்றப்பட வேண்டுமென்றால்—அந்தத் திட்டம் தீட்டப்பட்ட பிறகு...மத்யக் கழகத்திலிருந்து மாவட்டக் கழகத்திற்குச் சென்று. மாவட்டக் கழகம், கிளைக் கழகங்களுக்கு அறிவித்து கிளைக்கழகம், அளிக்கப் பட்ட கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று ஏற்பாடு இருக்கிறது. ஆனால் முறைப்படி நடக்கவில்லை. தலைமைக் கழகம் ஒரு சங்கிலியின் பதக்கமாகவும் கிளைகள் முத்துக்களாகவும் கோர்க்கப்படவில்லை. இந்தக் குறையை விரைவில் களையவேண்டும். இந்த இணைப்பு உறுதியாக இருந்தால்தான் கிளைக்கழகத்தின் சந்தேகங்கள் - சச்சரவுகள் - நடவடிக்கைகள் - இவைகளை நல்ல

முறையில்தீர்ப்பு இயக்கத்தைச் செழிப்பாக்கமுடியும். பிரச்சாரக் குழுமட்டும் வேலை செய்து பயன் இல்லவே இல்லை. சென்ற ஆண்டு போட்ட திட்டங்கள் அனைத்தும் செயல் முறைக்கு வந்தாகவேண்டும்.

இன்றைய நிலையில்கூட நாம் எந்தக் கட்சியினருக்கும் இனத்தவரல்ல. காங்கிரஸ் கட்சிக்கு இருக்கும் மதிப்பை விட; சோஷலிஸ்டுகளைப்பற்றிய அபிப்பிராயத்தைவிட; இந்துமகாசபைக்குக் காட்டப்படும் ஆதரவைவிட; திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அதிகமாகவே வரவேற்பு இருக்கிறது, தென்னாட்டில்!

நாம் வளர்ந்திருக்கிறோம்! வளர்ந்து கொண்டே போகிறோம். அதற்கும் ஒரு கட்டுப்பாடு--ஒழுங்கு - நியதி வேண்டுமென்பதுதான் பிரச்சினை.

ஒருவனுக்கு லட்சம் லட்சமாய்ப் பணம் வருகிறது. அவனும் கணக்கு வழக்கின்றி செலவு செய்கிறான். செலவுக்கு கட்டுப்பாடுமில்லை - கணக்குமில்லை. கடைசியாக ஒருநாள் அவன் சம்பாதித்தது எவ்வளவு என்று கணக்குப் போட்டு விஷயம் புரியாமல் கலங்கித் தவிக்கிறான். அந்தப் பணக்காரன் நிலைமை இயக்கத்திற்கு வரக்கூடாது. வர விடக்கூடாது.

கல்லடியும் சொல்லடியும் பட்டகாலத்திலே கறையாத இயக்கம் - பணக்காரர்களின் செல்வாக்கென்ற சுட்டிகள் எறியப்பட்ட நேரத்திலே இறந்து போனது இயக்கம் - மாடாதிபதிகளின் எதிர்ப்பு, மகந்துகள் ஜீயர்களின் கொதிப்பு இவைகளால் மாண்டு போகாத இயக்கம் - பதவியும் பட்டமுமே தேவை யென்பவர்களின் பாசக் கயிற்றிலிருந்து விடுபட்ட இயக்கம் - சொந்த வாழ்வும் சுயநலமுமே பெரிதென போறின் "பேய்" பிடியிலிருந்து தப்பிய இயக்கம் - கொள்கைக்காக வாழ்ந்த நாகை மணியை, மாயவரம் நடராசனை, ஆரூர் S. V. இராமனை, அழகிரிசாமியை அணைத்திருந்த இயக்கம் - மொழிக்காக

உயிர்விட்ட தாளமுத்து நடராசன்களைக், கொண்டிருந்த இயக்கம் - கொள்கைக்காக மாத்திலே பிணமாக ஊஞ்சலாட்டப்பட்ட உடையார்பாளையம் வேலாயுதங்களை உற்பத்தி செய்யும் இயக்கம் - மதுரை மாநாட்டுத் தீயைக் கண்டு மனங்கலங்காத இயக்கம் - குடந்தைத் தெருநிலை குருதி வெள்ளத்தைக் கண்டு குலை நடுங்காத இயக்கம் - இராம காவியம் இழுக்குடையது என்பதை எடுத்துக் காட்டி பாரதியார்களை சேதுப்பிள்ளைகளை சொற்போரிலே வெற்றி கண்ட இயக்கம் - 'ஆறிலும் சாவுதான் நூறிலும் சாவுதான் ஆனது ஆகட்டுமே' என்று பாடிவரும் ஆயிரமாயிரம் பட்டாளத் தம்பிகளைப் பெற்றுள்ள இயக்கம் - தம்பிகளின் நெஞ்சைத் தட்டிப்பார்த்து 'உறுதியானதுதான இது!' என்று உணர்ந்து அறப்போருக்கு உரியகாலம் பார்த்திருக்கும் உலக ஆறிருர்களில் ஒருவராம் அண்ணாதுரையைப் பெற்றிருக்கும் இயக்கம் - குள்ள நரிக் கூட்டத்தின் குடல் கிழிக்கும் கூற்றம் - குமுறும் எரிமலை புதுமைக்கவிஞர் பாரதிதாசனைப் பெற்றவள இயக்கம் - ஆரியம் ஒரு மாயை, அது பல உருவில் நடமாடும் என்பது கண்டு இலக்கியத், துறையிலே - நாடகத்துறையிலே - கலைத்துறைகளிலே - ஆரியத்தின் கைவரிசையை எதிர்க்கப் பலப்பல அணுகுண்டுகளை நடமாடவிட்டிருக்கும் இயக்கம் - அடைந்தால் திராவிடநாடு இல்லையேல் இடகாடு என்ற முரசொலியை விண்முட்ட எழுப்பிக்கொண்டிருக்கும் இயக்கம் - இத்துணை மகத்தான இயக்கம் நிலவு போல வளர்வதும், தேய்வதும், பின் வளர்வதுமாயுள்ளது. நிச்சயமாக நமக்குத் தெரியும் கழகத்திலே நான் மேலே குறிப்பிட்ட அமைப்பு முறைகள் சீர்திருத்தப்படா விட்டாலுங்கூட கழகம் அழிந்து விடாது என்று. ஆனாலும் சந்திரனைப்போல தேயும் பிறகு வளரும். ஆனால் சந்திரனைப் போல அழியாமலே இருக்கும். நம்முடைய ஆசையெல்லாம் இயக்கம், அழியாமலுமிருந்து அதோடு வளர்வதும் தேய்வது மின்னிய எப்போதும் வளர்வது என்பதாகவே இருக்க

வேண்டும் என்பதுதான். அதற்காகத்தான் அழுத்தந் திருத்தமாகக் கூறவேண்டியிருக்கிறது, அமைப்பு முறை தேவையென்று.. அந்தத்தேவையை மத்யக் கழகத்திலிருந்துதான் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமென்பதல்ல. ஆகவே, கிளைக்கழகங்கள் தங்கள் சொந்த முயற்சியிலேயே ஆலோசனை மட்டுமாவட்டத்தை ஒழுங்கு படுத்திக் கொண்டு மத்யக் கழகத்தை தங்களோடு இணைத்து செயல்புரியச் செய்யவேண்டும். விழுதுகள் இருந்தால் தான் ஆலமரத்திற்கு அழகு. இது கழகத்தொண்டர்கள் - செயலாளர்கள் அறியாததல்ல.

நாட்டு நிலைமை மிகமிக நெருக்கடியான கட்டத்திலிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் நாடு நம்மை எதிர்பார்த்து நிற்கிறது. மஞ்சள் பெட்டியின் மகத்துவத்தை - மதங்களின் மகான்மியத்தை - மகேஸ்வரனின் சக்தியை மக்களில் பெரும்பாலோர் இப்போது நம்பி யிருக்கவில்லை. அவர்கள் எதிர்பார்ப்பது நம்மிடமிருந்து தான். நமது கொள்கை அவர்களுக்கு தெளையிருந்த காலம்போய் தேனாக மாறிவிட்டது இப்போது. இந்த நல்லநேரத்தை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும். பயன்படுத்துவது என்றால் போலிப் பிரச்சாரம் செய்து தேர்தலிலே நாம் காலி பிடிப்பது என்பதல்ல, பொருள். நம்மிடையே நல் லெண்ணம் அரும்பியிருக்கும் இவ்வேளையில் மக்களுக்குள்ள கஷ்டங்களை - நாட்டுக்குள் படையெடுக்கும் நாணுவீத ஆபத்துக்களை முறிய அடிப்பதற்கு நம்முடைய உயிரைப் பயன் படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என்ற அர்த்தத்தில் தான் கூறுகிறேன்.

இந்தி எதிர்ப்பிலே வெற்றி பெற்று விட்டோம். வாகை மாலையுடி விழாக்களும் நடத்திவிட்டோம். எலும்புகளை முறித்துக் கொடுத்து - நரம்புகளை அறுத்துக் கொடுத்து - குருதியைக் கொட்டிக்கொடுத்து இத்தனைக்கும் அசையாத நிலை ஆளவந்தாருக்கு இருக்கிறது என்பது

கண்டு, இறுதியாக கோவை முத்தமிழ் மாநாட்டிலே அபாய அறிவிப்பு சங்கம் முழங்கி, அதன் பிறகு ஆளவந்தவர் விழித்துப் பார்த்து, மொழிக்கு வந்த கொடுவாளேத்தடுத்து விட்டனர். இந்த வெற்றியைக் கொண்டாடும் நேரத்திலேயே நெஞ்சு கொதிக்கும் நெருப்புச் செய்யியென்று நம்மை நெருங்கிறது.

ஆம், அதுதான் அல்லாடியாரின் ஆனந்தத் தாண்டவம் - அக்கிரகரத்தின் வெற்றி முரசம் - இந்துக் கூட்டத்தின் இன்பச் சிந்து - திராவிடத்தின் முன்னுள் பழம்பெருந் தலைவர்கள், உரிமைப்போர்த் தளபதிகள் தியாகராயர், டாக்டர் நாயர், பனகல், டாக்டர் நடேசன் போன்ற பல தலைவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உண்டாக்கிய வகுப்புவாரி பிரதிநிதித்துவ முறை (கம்யூனல் ஜி.ஓ.)யைக் குழியில் தள்ளி விட்டு பார்ப்பனியம் பாடுகின்ற பள்ளுப் பாட்டைத்தான், தோழர்களே! குறிப்பிடுகிறேன். முப்பது ஆண்டுகளாக அமுலிலிருந்து வரும் வகுப்புவாரி முறை அடியோடு சாய்கிறது. சட்டம் கம்யூனல் ஜி.ஓ. வுக்கு மாறுனதாயிருக்கிறதாம். அதற்காக சமூக நீதியை சாய்த்து விடவேண்டுமாம். சட்டத்தை இயற்றுபவர்கள் மக்கள். மக்கள் வாழ, வகுத்தது சட்டம். சட்டத்திற்காக மக்களில்லை. கம்யூனல் ஜி.ஓ. வுக்கு மாறுதலாக சட்டம் இருந்தால் சட்டத்தை சரிப்படுத்த வேண்டியது முறையா அல்லது ஒருபெரிய சமுதாயத்தின் உரிமையை உடைத்து நொறுக்கி உள்ளம் எரியச் செய்வது முறையா என்று தான் நாம் கேட்கிறோம். 1920-ல் S. S. P. C. பரிட்சைக்கு சென்ற மாணவர்களின் தொகை இருபதாயிரம். இன்று 1950-ல் அறுபத்தெட்டாயிரம். இப்படி வளர்ந்து வந்த திராவிடரின் கல்வி உயர்வைக் கருவறுக்க சட்டத்தை வாளாக்குகிறார்கள். சட்டம் செய்தவர்கள் ஐந்து பேர். அதில் மூன்றுபேர் தென்னாட்டு நிலை தெரியாத வட நாட்டவர். இருவர் தென்னாட்டவர். அதில் ஒருவர் டி.டி. கிருஷ்ணமாச்சாரியார், மற்றவர் அல்லாடி

கிருஷ்ணசாமி அய்யர். எங்கிருந்து நீதி கிடைக்கும் இந்த நிரபர்த்தித் திராவிடருக்கு!...எங்கிருந்து உரிமை கிடைக்கும் உருத்துப்போன சமுதாயத்துக்கு!..... சமூக நீதி : தேவை யென்றால் பரந்த நோக்கம் பேசுகிறார்கள். . தகுதி திறமை யென்கிறார்கள். இந்தத் தகுதியும் திறனையும் சமுதாய பிரச்னை வரும்போது காட்டப்படுகிறதா? கல்விச் சாலைக்குச் செல்ல தகுதி திறமை என்று கர்ஜிக்கிற கனவான்களைக் கேட்கிறேன்—காலையில் எழுந்து ஸ்னானம், நேமம், நிஷ்டை, விரதம், அளவில்லாத ஆண்டவன் பக்தி, பழுத்த ஆஸ்திகம் இத்தனை திருக்குணங்களும் அமைந்த திராவிடன் ஒருவன், ஆலயத்துட்டுசென்று ஆண்டவனைத் தொட்டு அர்ச்சிக்க அபிஷேகிக்க முடியாதே. அதே நேரத்தில் இரவெல்லாம் இன்பவல்லியோடு கூடிக் கிடந்து வெற்றிலை காய்ந்த வாயுடனே ஆண்டவனைத் தொட்டுக் குளிப்பாட்டி, உணவூட்ட ஒரு பெரு வியாதி பிடித்த பார்ப்பனுக்குகூட உரிமை இருக்கிறதே—இதில் எங்கே தகுதி, திறமை?...யாரிடமிருக்கிறது தகுதி.... ஆனால் யார் துழைய முடிகிறது கோயிலில். இவைகளை ஒழித்து கட்டிவிட்டு, உயர்ந்தோர் எனப்பேசும் சின்னங்களைக் கத்தரித்துவிட்டு பிறகு கம்யூனல் ஜி. ஓ. வை அழிப்பதற்கு வந்தால் கூட அதில் அர்த்தமுண்டு. எப்படியோ அவர்கள் வெற்றி பெற்று விட்டார்கள்.

நாம் முன்பு கூறியபோது நையாண்டி பேசியவர்கள் இன்று நம்மோடு சேர்ந்து 'அந்தோ! அநீதி!' என அலறுகிறார்கள். சென்னை அரசாங்கம் சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்குச் சென்று விட்டது நீதி கேட்க! அதுவும் நம் முயற்சியால்தான், கிளர்ச்சியால்தான் முடிந்தது என்பதை நினைத்துப் பெருமையடைகிறோம். உயர்நீதி மன்றத்துத் தீர்ப்பு கிடைத்ததும் அரசாங்கத்தின் அடுத்த திட்டம் என்ன என்பது அமுங்கித்தான் கிடந்தது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சென்னையில் துவக்கிய

கிளர்ச்சி, திராவிட முன்னேற்றக்கழக மாணவர்கள் காட்டிய உணர்ச்சி, மந்திரி மாதவமேனனை வாய் திறக்கச் செய்தது. சுப்ரீம் கோர்ட்டுக்கு போகிறோம் என்றார்கள். அதன் பிறகு நாம், பொறுத்திருந்து உரப்போம் - போகாவிட்டால் கிளர்ச்சி துவக்குவோம் - அதுவும் பொதுவான முறையில் போராட்டம் அமைப்போம் என்று கிளர்ச்சியின் வேகத்தைச் சற்று தளர்த்தினோம். நமது எண்ணமே சர்க்காருக்கு இருக்கும்போது நாம் யாரோடு மோதுவது என்ற நிலையில் சமூக நீதிபற்றிய விளக்கவுரைகளோடு கிளர்ச்சியை நிறுத்தி - சமூகநீதிக் காக போராடுபவர் யாராயிருப்பினும் அவர்களுக்கு உதவி செய்வது என்ற அளவோடு இருந்து கொண்டோம். நமது கிளர்ச்சி கருகிவிட்டதாக யாரும் கருதவேண்டாம்.

அப்பீலுக்கு போயிருக்கிறவர்கள் அங்கும் தோல்வி கண்டால் - அதன் பிறகு அரசியல் சட்டம் திருத்தப் படாவிட்டால் அப்போது எரிமலையாகக் குமுறப்போகிறது நமது கிளர்ச்சி. மூன்று கடல்களும் பொங்கி இமயத்தை முழக்கடிக்கும் கிளர்ச்சி. வந்தியமும் இமயமும் மோதிக்கொள்கிற கிளர்ச்சி. சாவா? வாழ்வா?...என்று முடிவு கட்டுகிற கிளர்ச்சி. அந்தக் கிளர்ச்சியின் முடிவு தான் திராவிடநாடு திராவிடருக்கே என்று தென்னாட்டவரின் ஏகோபித்த குரல் எதிரொலிக்கும் காட்சியாக மாறப்போகிறது.

ஆளவந்தார் சுப்ரீம் கோர்ட்டிலிருந்து திரும்புகிற வரையில் நமக்கு வேறுபல வேலைகளுண்டு. சமூகநீதி பற்றிய விளக்கவுரைகளாற்றி மக்களை விழிக்கச் செய்ய வேண்டும். மக்கள் விழிப்படைவார்கள். ஆனால் செயலாற்ற உடலில் வலுவில்லை. காரணத்தான் தெரியுமே - கொடுமையான காரணம் பசி.....பசி.....பருத்திக் கொட்டையை சாப்பிடு என முன்விசிபார்க் செய்யுமளவுக்கு வளர்ந்துவிட்ட பசி - திருநெல்வேலியிலும் வேறிடங்களிலும் தான்பெற்ற செல்வத்தைத் தன் வயிற்றில்

கிடந்த வைரேயத்தை, தாயர் விலைகூறி விற்று வயிற் றீறக் கழுவிக்கொள்ளும்படி செய்த கோரப்பசி—இந்தப் பசி நீக்க, பாடாளவந்தவர் எடுத்துக்கொண்ட முயற்சி, எட்டு அவுன்ஸ் அரிசியை ஆறு அவுன்சாக்கியதுதான். இந்தப்பசி போக்கும் கைங்கர்யத்தை செவ்வனே செய்ய முன்வரவில்லை. நாமோ நாட்டு மக்களில் ஒரு பகுதி. ஆனாலும் வாயில்லாப் பூச்சிகளல்ல! நமது வார்த்தைகள் முதலில் அலட்சியப் படுத்தப்பட்டாலும் பிறகு அதுதான் “வேதவாக்” காக மாறியிருக்கிறது பலருக்கு!

பசியால், மக்கள் மாறும் நேரத்தில் பாராமுகமா யிருக்கும் சர்க்காருக்கு—ஒருமுறை நினைவுபடுத்தும் நிகழ்ச்சியை நாம் நடத்திக் காட்ட வேண்டும். சென்னை யிலே பட்டினிப் பட்டாள ஊர்வலம் நடந்தபிறகு நல்ல தொரு எதிரொலி ஏற்பட்டது. அதுபோல திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நாடெங்கும் ஒரு நாள் குறிக்கப்பட்டு பசியால்மானும் மக்களின் பட்டியலை சர்க்காருக்குத் தரவேண்டும். அந்நாள் சர்க்காரின் மந்தப் பேராக்கைக் குறைக்குமென்ற நம்பிக்கையோடு, இதைச் செய்யலாமா செய்யக்கூடாதா என்ற முடிவை—செய்யலாமென்றால் நாள் குறிப்பிடுங்கள் என்ற தாழ்மை யான வேண்டுகோளை மத்ய கழகத்தின்முன் வைக்கிறேன்.

நம்முடைய கிளர்ச்சிகள் என்றும் தோற்றதில்லை. அடக்கு முறைகளை வீசியபோதும்—சிறைச்சாலையிலே அடைத்தபோதும்—சிரச்சேதப் செய்வோம் என்று மிரட்டியபோதும் நாம் பயந்து பின்னடைந்ததில்லை.

அந்த அஞ்சா நெஞ்சத்துடன்—அழகிரிசாமியை நினைத்துக்கொண்டு அண்ணாவின படை வரிசையிலே சேர வேண்டுமென்று தான் திராவிடப் பெரு மக்களை அழைக்கிறேன். அப்படி அழைக்கும் போதுதான் அழைக்கப் பட்டவர்களை அமைப்பு முறையில் நடத்திச்

செல்லக் கழகம் இன்னும்செப்பனிடப்படவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். செயல் முறைத் திட்டங்களின் அமைப்பு முறைகளில் சிறிது அயர்ந்து விட்டது கழகம் என்னும் போது அந்தக் குற்றவாளிப் பட்டியலில் நானும் அடங்கி யிருக்கிறேன் என்பதை நினைவு படுத்திக் கொண்டு தான் சொல்லுகிறேன். நம்குற்றம் கொள்ளுதல் மீறியதல்ல சிதறிக் கிடக்கும் சக்தியை ஒன்று வடுத்தாது தான்—சிந்திக் கிடக்கும் மலர்களை மாலையாக ஆக்காதுதான்—அந்த அருமையான செயல் இந்த ஆண்டு தொடங்கி விடும் என்று நம்புகிறேன். அதற்கான விடி வெள்ளி முளைத்திருக்கிறதாக உணருகிறேன். சென்னை தங்கசாலை வீதியிலே தலைமை நிலையம் பணி புரியத் தொடங்கி விட்டதையும் நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்று கூறுகிறேன், இந்த ஆண்டிலே நாம் வளர்ந்து விட்டோம். வரும் ஆண்டிலே நம் கையில் வேலெந்திப் புறப்பட்டப் போகிறோம், தோழர்களே! இந்த “வேலெந்தி” என்ற வார்த்தை கூட எதிரிகட்கும், சர்க்காருக்கும் பயங்கரமாகத் தோன்றும்: பயப்படத் தேவையில்லை. கொள்கையை வேலாக்கி அறப்போர் ஆரம்பமாகப் போகிறது என்பதை அறிவுறுத்துகிறேன், உங்கள் சார்பாக, அரசியலாருக்கு!

அடக்கு முறையை எதிர்த்து ஒரு போர்! புத்தகங் களின் தடையுத்தரவை எதிர்த்து ஒரு போர்! நாடகத் தடைகளை மீறி ஒரு போர்! இப்படிப் போர்கள் நடக்கப் போவதில்லை. எல்லாவற்றையும் சேர்த்து ஒரே ஒரு போர்! அந்தப் போரிலே கலந்து வாகைமலை சூட-வாரீர் தோழர்களே!...பாண்டியன். பரம்பரையினரே! சேரன் சந்ததியினரே! சோழனின் சொந்தக்காரரே! வாரீர்! சிறுத்தையின் உறுமல்-சிங்கத்தின் சீற்றம்-கறுத்த கழுதையே அங்கேன் கனைக்கிறாய் என்று கேட்ட வாரீர்! ஆண்ட இனத்தால் மீண்டும் முற்றுமை-மாண்டிமும் புழுவே மகுடம் கழற்று என்று மார்த்தட்டிட வாரீர்!

குடித்திடுவோம் உயிர், கொடுத்திடுங்கள் நாட்டை, பிரிவினை
வேண்டா மெனும் பெரும் உபதேசம் நரிகளின் ஊளை!
நாட்டு வெறிபிடித்த காளைகளே! கிலி பிடித்த மனிதர்
களைக், கீறி யெறியுங்கள்! புலி வாழ்வின் உச்சியிலே
புதுமைதனைப் பொறித்திடுவோம்! என்று புரட்சிப் பண்
பெய்திட வாரிர்!

வாரிர் வாரிர்... வாலிப வீரர்களே! வைர நஞ்சுடைத்
தோழியர்களே! வன்மை நிறை பெரியோர்களே!... என
அழைக்கிறேன்!

வணக்கம்

END OF TITLE